

„Личен бележник на Петър К. Дънов“ - представяне с мистичен привкус накрая

На 12 май 2010 г. в Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ бе представена новоотпечатаната книга „Личен бележник на Петър К. Дънов“, съвместно издание на Националната библиотека, Общество „Бяло Братство“ и Издателство „Бяло Братство“.

Бележникът е разчетен по оригинала на Учителя Петър К. Дънов, съхраняван в „Български исторически архив“ при Националната библиотека и обхваща неговите разсъждения, напътствия и молитви от 3 март 1899 г. до 16 октомври 1899 г.

Разчитането е направено от ст. н.с. Милкана Бошнакова, ръководител на отдел „Български исторически архив“ при Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“, по правилата на архивистката наука. Редактор на книгата е Людмила Т. Димитрова, художник на корицата - Даниела Тодорова, репродукциите са на Иван Добромиров, а предпечатната подготовка - на Валентин Георгиев.

Людмила Димитрова

Факсимилното представяне на оригинала на бележника повдига неомоверно достойнството на изданието и е принос към историческата наука и в полза за всеки, който желае да изследва оригиналното Слово на Учителя.

Факсимилното представяне на оригинала на бележника повдига неомоверно достойнството на изданието и е принос към историческата наука и в полза за всеки, който желае да изследва оригиналното Слово на Учителя.

продължава на стр. 3

Събитията на 2009-а

ПОД ЗНАКА НА 145 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА УЧИТЕЛЯ

Словото. За 2009-а са издадени 17 заглавия със Слово на Учителя и 4 тома от негови ученици. Бяха създадени мултимедийните дискове „Духовният Учител на България Петър Дънов“ и „Рилски настроения“, които бяха представени в повече от 30 селища в страната и чужбина. Книгите ни достигнаха до Австралия, Индия, Ирландия, Финландия.

продължава на стр. 7

Малка стъпка на Учението към българското образование

Една малка, стройна и красива стъпка към обличаване на Учението на Учителя с родното образование направи Бялото Братство в края на април. Фестивалът на българското образование, организиран от Сдружение „Професионален форум за образованието“, за пета поредна година в НДК показа от 22 до 24 април разнообразието, пълнотата и иновативното мислене на преподаватели и ученици в техните успяващи училища със собствен облик и стил. Танцови школи, училищни театрални трупи, литературна и кино работилница, приложни изкуства, мода, високи технологии и над петнадесет вида спорт грабваха вниманието на учащи и посетители.

Сред цялата тази пълнота обаче за първи път бялото зае достатъчно забележимо място на фестивала - не само като цвят, но като идея и учение със своя теория и практика за случването на доброто у човека.

В слънчевия Ден на Земята - 22 април, именно изиграването на първата част на Паневритмията от наши сестри и братя беше първата изява, с която започна фестивалът - преди официалното откриване и заедно с традиционното шествие на училищните знамена. При своята игра в откритото пространство между централния вход и пилоните на НДК всички участващи почувстваха вътрешно удовлетворение от една изпълнена по Божията воля мисия - да направят една малка стъпка към събуждане на интерес и отваряне сетивността на повече млади хора към сакралния танц, който Учителя ни е предал.

Изиграването на Паневритмията пред НДК стана причина един от медийните партньори на фестивала - в. „Стандарт“, да отдели цели три свои страници в неделния си брой от 25 април (с отпратка на първа страница) за наследството на Учителя със заглавие „Танцът на Дънов - световна ценност“.

Щандът на Братството предизвика внимание и почит в много от другите участници (предимно средни училища) и в посетителите на фестивала, които оставиха своите контакти и размениха идеи за бъдещи съвместни активности с Бялото Братство. Директорът на училище в Карнобат Слав Славов се включи с презентация във форума „Здравословно хранене и здравословен начин на живот“, като представи част от практиките на Учението по тази тема.

Всички отзиви от участието на Братството в Петия фестивал на българското образование бяха позитивни и посочват тази добра възможност - с малки стъпки Учението да бъде постепенно прието и практикувано като част от образованието на децата в България.

Петър Кърджилов

Време за любов и за истина

С голямо удоволствие прочетох за вашата покана за среща в Белоградчик. Много ми хареса и темата на тазгодишната среща: „Творчески проя-

ви, вдъхновени от Учението на Учителя Беинса Дуно“. Имах чувството, че отдавна съм очаквал тази среща, за да мога да разкажа за света, който се

разкрива пред мен, четейки Словото на Учителя.

Днес се събираме, за да разказваме за Истината от Словото във времето, през което гората ехти от песента на славеите. Всичко за мен за-

почна неочаквано, както неочаквано сутрин се събуждаме. Това е всяка сутрин - отваряме очи неочаквано, светлината ни обгръща и развива пред нас

продължава на стр. 2

Грешката е вярна

В миналия брой на в.к. „Братски живот“ в материала „Нов дом за нашите деца“ беше обявено, че на благотворителния концерт за набиране на средства за къщата на брат Сава на 16 април са дарени 35768, 80 лв. вместо 3768, 80 лв. за изграждането на детската школа в къщата на брат Сава. Когато се извинихме на присъстващите на Общото събрание в Арбанаси за станалата грешка, всички от сърце ни пожелаха разликата от 32 000 лв. наистина да се събере. За по-малко от две седмици

станаха чудеса.

Веднага след концерта една от присъстващите гостенки се обади във

Варна на приятел, вносител на фаянс и теракот от Испания, и получихме безвъзмездно необходи-

мите материали за седем санитарни възела, кухня, бокс и умивалници на стойност 3700 лв.

Друг гост на концерта пое разходите по шпакловката и боядисването на стените на цялата къща на стойност 9000 лв.

Два дни по-късно приятели на идеята уредиха закупуването на строителните материали да става на преференциални цени, което облекчава сериозно финансирането. Приблизителна разлика в стойностите - 5 000 лв.

продължава на стр. 7

„Личен бележник на Петър К. Дънов“ - представяне с мистичен привкус накрая

от стр. 1

На радостното събитие присъстваха не по-малко от 80-90 човека - много братя и сестри, много колеги на Милкана Бошнакова и на Людмила Димитрова от Националната библиотека, също и доста читатели.

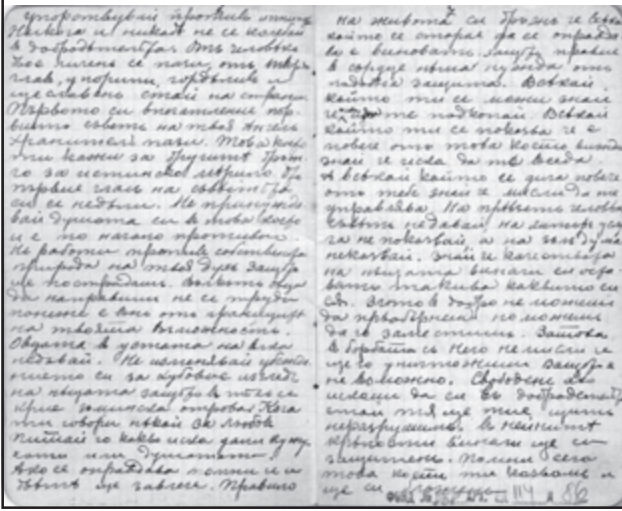
Две класически песни, изпълнени от Пламена Гиргинова в акомпанимент на Радостина Няголова (пиано), ни настроиха лирично за представянето на книгата.

Въвеждащите думи на директора на Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ проф. д.ф.н. Боряна Христова бяха изпълнени с уважение и пиетет към личността и Словото на Учителя Петър Константинов Дънов. Тя сподели задоволството си, че се оформя традиция в съвместното сътрудничество между Националната библиотека и Общество „Бяло Братство“ и че се надява то да

продължи и в бъдеще. За наше изумление проф. Христова цитира с лекота наизуст много мисли от личния бележник на Учителя Петър Дънов, който вече бе прочела, и ги коментира с проникновение и задълбоченост.

Ст. н.с. Милкана Бошнакова разказа за работата си по описването на фонд 868 на Лалка Кръстева, предаден в Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ преди повече от десет години и за първия си досег това до оригинала на личния бележник на Петър Дънов. Сподели и вълнението си от работата по време на разчитането на този оригинал през последната година и половина. Както каза, „за нея е било чест, отговорност и радост да приеме тази задача, поставена ѝ от Общество „Бяло Братство“. Благодарни сърдечно на Общество „Бяло Братство“ за оказаното ѝ до-

СТРАНИЦИ ОТ ЛИЧНИЯ БЕЛЕЖНИК НА УЧИТЕЛЯ

верие.

Голямо бе вълнението на Людмила Димитрова от факта, че нейната петгодишна мечта да види този личен бележник издаден се е осъществила. С разтреперан от напирани емоции глас тя благодари на всички, които са взели участие в подготовката на книгата, но най-вече на

проф. Христова, на председателя на Общество „Бяло Братство“, на Милкана Бошнакова за хармонията и разбирателството, с които са работили, на Галя Герасимова като представител на Редакционната комисия на Издателство „Бяло Братство“ за активното ѝ съ-

трудничество по организацията на отпечатването, на художничката Даниела Тодорова за чудесната корица, на фотографа от Националната библиотека Иван Добромиров, на компютърния специалист Валентин Георгиев и на всички други колеги, които са спомогнали за крайния резултат - да се докоснем за пореден път до Словото на Учителя Беинса Дуно чрез този негов „Личен бележник“.

Думи на благодарност за положителното ѝ отношение към сътрудничеството между двете духовни институции - Националната библиотека „Кирил и Методий“ и Общество „Бяло Братство“, поднесе председателят на Общество „Бяло Братство“ брат Андрей Грива. Той също изказа надежда, че добрата традиция между Библиотеката и Обществото да издават съвместно книги ще продължи, защото българският народ има нужда от Словото на Учителя Петър Дънов - Беинса Дуно, като опора на Духа, като извор за въздигане на неговата душевност. От същото се нуждаят и го очакват и много други народи по света.

Атмосферата на вто-

рия етаж на Националната ни библиотека бе особено спокойна, приятна и радостна, както споделиха по-късно много от присъстващите на представянето на личния бележник на Учителя. За мистиката и хармонията в последните минути на този един час приятни вълнения изключително много допринесе красивият музикален глас на чаровната вълбена Пламена Гергинова, която в акомпанимента на Радостина Няголова изпълни накрая три песни от Учителя Дънов с дълбоко проникновение, което накара всички присъстващи да настръхнат и да притихнат, омагьосани от мистичния им повей. Безкрайно разтърсващият молитвен финал на това изпълнение отне дъха на всички нас. Трябваше да минат доста мигове, преди файлето да се огласи от аплодисменти за изпълнителките, но най-много за гения на Петър Константинов Дънов - Учителя Беинса Дуно.

Поклон пред Словото и музиката ти, Учителю! Те ни свързват и изпълват с Божествена Любов.

Людмила Т. Димитрова - библиограф

От Белоградчик започват братските събори в България

На 6, 7 и 8 май тази година Белоградчик отново прикрята в зелените си пази, отново ни води в пътеките на видимите и невидимите светове, които разкриваха пред нас мистичната си красота или ги забулваха в тайнство.

Отново братята и сестрите от Видин и Враца посрещаха братските групи от страната.

В къмпинг „Мадона“ деветнадесет бели, зелени, червени и сини палатки грейнаха сред зеленина, дървета и синева. Песен, говор, прегръдки, тишина, светлина и птичи трели се носеха из просторите на този феноменален град. Възхвала, възторг и благодарност към Твореца на тази хубост ненагледна, към Този, Който ни събра да споделим радостите и проблемите си, стремехте си и всичко онова, което ни движи нагоре, напред и вдясно - в нашия път, пътя на ученичеството.

И тази година посрещаме изгрева на Слънцето на „Втора площадка“, оттам звучаха нашите гласове, отправени към Небето в молитви и песни. Оттам звучат и Живото Слово на Учителя ни.

На градския стадион три сутрини играхме Паневритмия и радостта ни от това, че се сливахме с Космичния ритъм на Всемира, бе и остана в души-

те ни.

На 6-и ни валя гергьовски дъжд - за берекет, казват старите хора, но това не беше пречка да се разходим из дъбовите гори на града, да видим за миг неопикуемите гледки. Невидима ръка дърпаше бялата мъгла и ... о, чудо, красота, великолепие - появява се късче от Битието в някой час и ден, навярно зави-наги. През тези 3 дни се

наслушахме на авлигови и славеви песни, нагледахме се на жълто-зелено обаяние горски цветя и на лилаво-сини билки.

В Младежкия дом бе подредена изложба на братята и сестрите - плодове от вдъхновено творчество: ръкоделия, малки пластички от дърво, аква-рели, фотографии - всичко представено докосна душите ни с нежните си краски, с усета за красота, хармония и с радостта да се живее.

На 7 май сладкогласните сестри от хор „Дъга“ от Пловдив нежно, мъдро и весело ни въвеждаха в поетичните и мелодични царства на Красотата и Доброто. Благодарим за съпреживяванията, за сътворчеството. Тази благодарност е и за диригентката им Надя Табакова, за авторката на песните Желна Николова и на стиховете - Мария Георгиева. Благословени

заедно, и оня копнеж по общата среща в Рила... Но ... съборът продължи и на 9 май - Денят на победата преди и Денят на Европа сега - за нас естествен завършек на една „малка работа“, в която взехме участие всички.

Една малка група от софийското Бяло Братство дойдоха във Видин, водени от копнежа по водата. А Дунав им даде един прекрасен Изгрев на Слънцето - изгряващо от Небето и къпещо се във водата, една магнетична Паневритмия с привкус на комари, една „Баба Вида“, откъдето се разкрива водната шир на реката ни, забележителния ѝ завой и „Влашкия плаж“, в който никой не плажува, защото трепетлики и тополи извисяват снага нагоре, а вършето им е на възнебо.

Благодарим ви, братя, за всичко светло и истинско, което носите в душите и умовете си, благодарим ви и за неделната беседа, която четохме край „тихия Бял Дунав“. Вие благодарете на онова малко ангелче Искрен, който доведе тук вас, за да видите Видин и да го носите в себе си, гледан и от Дунава.

Надяваме се, че догодина ще се срещнем отново, защото всеки ще носи в себе си Светлината и мистичността на този събор.

Свобода Рядкова

На събор в Белоградчик

Общо двадесет и пет души от братската общност на Пловдив присъстваха на поредния събор на Общество „Бяло Братство“, Белоградчик. Колко е хубаво да се събират хора от всички краища на България в различни райони на страната ни. За пореден път се убедихме в това: този невероятен природен феномен Белоградчишки скали, както и общият творчески импулс на присъстващите, направиха тези дни празник на Духа и душата.

Самото посрещане се състоя в невероятно красивата местност на къмпинг „Мадона“, където всички на открито опитахме от вкусния обяд на домакините. Последва обиколка на крепостта и скалите, която ни окрили и ни зареди с много енергия.

След това се състоя творческа среща в залата на Младежкия дом, където вокална група „Дъга“ бе поканена да изпълни музикално-литературна програма. Прозвучаха песни на Учителя, както и песни и стихове на самите участници в групата. Братя и сестри изявиха своите поетични дарования, а очите ни се насладиха на изложба от красиви картини и приложни предмети. Посрещането на Слънцето и нарядите на т.нар. „Втора площадка“, беседите и Паневритмията на стадиона допълват общата така специфична и мистично-обаятелна атмосфера на съборите в Белоградчик.

Сърдечно благодарим на организаторите за възможността да бъдем заедно!

Надя Табакова

Изложба, концерт, екскурзия до Хотанца

Пролетта е винаги прекрасна, независимо от времето навън. Пристига с ведра красота, вълнува, възражда. Където и да погледнат очите - все свежест, слънце и птичи песни. Душите се търсят и намират в радостно общуване. Усмивките са дълги и преливат от една в друга и от човек в човек. И ти се иска да е все така - доброто настроение и радостта да са вечни. В такива моменти срещите с изкуството са най-естественото проявление на духа. На кого не му се иска да запее с нечувано хубав глас, да направи добро или да бъде съпричастен с някой творец.

Този пролетен импулс ни събра в художествената галерия на 1 април, за да видим рилската изложба на художника фотограф Тошко Мартинов. Виждали сме всяко лято на Рила много негови фотоси, и макар че познаваме тази любима планина, всяка снимка ни поднася по една изненада. Художникът търси и намира вълшебството във всеки кадър. Изчаква онзи единствен миг, в който слънчевите лъчи огряват пейзажи-

каш на границата между двата свята. И отново са в светлина красиви рилски поляни с пасящи диви коне или райски кътчета, които привличат не само погледа, но и сърцето. Седемте рилски езера и Паневритмията са във фокуса на изложбата. Въздействието на езерата не може да бъде описано - те трябва да бъдат видени и усетени. Когато постои някъде покрай тях или реши да ги обхване с поглед, човек долавя послания - съкровени и мистични.

На фона на този величествен декор от високи върхове, била, сипеи, езера и чисто небе снимките на Паневритмията са естествена част от рилския пейзаж. Тя е подготовка за свещенодействието - хора, концентрирани в действията си, търсещи общение с духовния свят. Следващите кадри от танците излъчват радостта от общуването между играещите и Слънцето. Това се усеща и по лицата на гостите туристи, които са винаги много, особено в сборните дни. Сякаш всички пътеки водят нагоре, към пул-

пул в приповдигнатото ни настроение. В препълнената зала разнородната публика очакваше с голям интерес любимата ни музика. Обзорен доклад за личността и делото на Учителя изнесе председателят на братската общност Андрей Грива. Поднесеното компетентно и респектиращо слово впечатли публиката. След това обичните песни от Учителя на фона на рилските пейзажи прозвучаха още по-красиво и въздействащо. И като че ли всички заедно бяхме там - по обширните рилски била - заедно с Учителя и с идеята за братство, единство и благ живот. С всяко изпълнение градусът на въздействието се повдигаше. Затаили дъх пред възновените майсторски интерпретации на Йоана Стратева, имахме желание да слушаме с часове.

С голямо удоволствие изслушахме другите трима изпълнители, които се изяха за първи път на русенска сцена. Талантливите сестри Надежда и Радостина Няголови уверено и с лекота изпълниха музикалните творби. Очаровани оста-

поднесени от Галя Герасимова, направи концерта незабравимо емоционален, богат, многолик. Дълго нестихващите аплодисменти изразиха желанието ни за още такива срещи.

Благодарим ви, скъпи приятели, за радостта, която ни доставихте! След концерта на голям шанд с книги Братското издателство предостави възможност на желаещите да направят своя избор сред голямото разнообразие от заглавия, любезно подпомогнати от Вяра Стефанова. В духа на братските традиции не липсваше и хубава трапеза, около която се проведеха непринудени и приятни разговори. Искаше ни се да не свършва този празник и затова заедно излязохме в топлия и слънчев априлски следобед на разходка в красивия ни град. Показахме на гостите архитектурното богатство на русенските стари сгради, градините, паметниците, и разбира се, дунавския залез.

На сутринта след лекия нощен дъжд в парка край реката Паневритмията се оказа най-необходимото и естествено продължение на тези празници за душите. Заедно с гостите ни и с привърженици на Учителя от други духовни групи играхме с разположение и благодарност към Бога. На желанието на домакините да получат още информация относно събитията в братската общност се отзова с готовност и с хубави думи брат Грива.

Остава ни да осъществим последната част от програмата - да заведем нашите гости в с. Хотанца, където Петър Дънов е открил първото българско училище и е бил учител в него. Това събитие се е случило

през август 1887 г. В село Хотанца Петър Дънов пристига веднага след завършване на американското научно богословско училище в Свищов. Получава методистка диплома и лиценз от евангелската църква в Русе за правоимащ пастор. През 1887-88 год. преподава в първоначалното методистко училище. По същото време бившите му учители му уреждат специализация в САЩ за 2 години, които той успява да продължи на 7 години.

Двадесет и три годишният Петър идва при децата със своята цигулка: магнетичен, с красиво лице и изпълнен с високи идеи. Обучава ги повече сред Природата, отколкото в скромната дървена барака, пригодена за училище. По това време в Хотанца е имало около шестдесет къщи. Родителите на децата го обикват, канят го в домовете си и също искат да се учат. Тук той написва първата си песен - „За небесния цар“. В селото сега има само една възрастна жена, която може да разкаже за Учителя, тъй като нейната майка му е била ученичка. Тази жена се казва Неделя Лазарова и е на 87 години. Тя ни посрещна и при първото ни посещение в Хотанца, където отбелязахме 140 години от рождението на Учителя. Тогава в училищния двор играхме Паневритмия, след това в училището пяхме песни и разказвахме за делото на Петър Дънов на хората от селото, сред които бяха директорът на училището Стефан Йорданов и кметът Венета Недева, които ни посрещнаха с отзивчивост и любезност. Настроението на всички беше приповдигнато и радостно. На спонтанната идея на сина на Не-

деля - Тодор Лазаров, за паметна плоча, се отзовахме с готовност. Така след няколко месеца - през ноември 2004 година, пак се срещнахме с хората от Хотанца и им занесохме бялата мраморна плоча. Поставахме я на точното място на някогашното училище, което почти се припокрива с настоящото. И отново прозвучаха цигулката, песните и словото за Учителя, а русенските телевизии отразиха събитията.

Има нещо особено в това място. Пред сякаш безкрайната равнина се отделя пътят към селото - сред цъфнали храсти и дървета, сред хълмчета с горички, сред поляни с билки и цветя. И този път ни посрещна сестра Неделя. Чакаше ни на площада с букетче лалета и зюмбюли. Милата старичка не можеше да овладее въздействието си и до края на срещата с приповдигната радост ни разказваше всичко, което е запомнила от майка си за Петър Дънов. Записахме думите й, направихме си снимки, и разбира се, отидохме до разцъфналата горичка с билките, където Учителя често е извеждал учениците си. На близката полянка ни очакваше щедър подарък от Природата - изобилие от новата коприва. Набрахме толкова много, че се наложи да раздаваме, за да получат и другите около нас от това благословение. Всичко това се случи в много хармония - и от цъфтящата слънчева Природа, и от приповдигнатото ни настроение. Радостни разговори, лъчезарни лица, искрени и топли взаимоотношения - и ми се струваше, че едно невидимо, обичливо и мъдро присъствие беше през цялото време с нас.

Светла Николова

те и персонажите му така, че да изглеждат приказно причудливи: величествени панорами на върхове и масиви при изгрева, заснежени и недостъпни, от които е трудно да отместиш поглед. Ярките багри на планинските цветя карат душата да се усмихва очарована. Утринни небеса при срещата на Слънцето с Луната с блестящи пурпурни и лилаво-морави цветове, на чийто фон изпъкват тънките силиуети на богомолците, застанали ся-

сиращото бяло сърце на Рила - Паневритмията.

Сред тази чиста и извишена красота ти се иска да съхраниш в паметта си всяка снимка и да благодариш Създателя и на чувствителната душа на художника фотограф за изживяната радост. Тази емоция не може да утihnе, тя става стъпало към следващия духовен празник, изнесен в изложбената зала.

На 10 април нашите гости от София вляха нов им-

нахме от младия цигулар Виделин Дждевев. Обещаващи са и безспорната му дарба, и приятното му излъчване. Квартетът внесе много ведро настроение и показа чистата и Божествена красота на окултната музика. Няколко пиеси от класически композитори разнообразиха програмата и внесоха още жизнерадостно настроение сред присъстващите. Всичко това, съпроводено с удивително красиви кадри от Рила, подбрани и

Концерт в Пловдив

На 02 май 2010 г. се състоя концерт на Темелужка и Георги Стойчев в гр. Пловдив. Очаквахме поканените изпълнители с голямо желание и нетърпение. Залата в братския център беше препълнена. Неж-

ните звуци на цигулката и виолата се допълваха от птичите трели и от топлото слънце на уханния месец май. Бяха изпълнени произведения, които за първи път прозвучаха в Пловдив: „Химни на Слънцето“, „Буря“, „Но-

вото Възкресение“ и др. Невероятните аранжировки на Георги Стойчев и синхронът между изпълнителите направиха да прозвучи един изискан пролетен концерт. Бяхме заплени и омаяни от музиката на Учите-

ля и не искахме концертът да свършва.

Благодарим на тези, които с желание и любов поднасят музиката на Учителя по всички градове на България!

Надя Табакова

Територия за нов братски център

От много години Благоевградската група на Обществото „Бяло Братство“ мечтае да има свой дом. Не че свързваме своето израстване и развитие в пътя на последователи на Учението на Петър Дънов с един къс земя и с някаква постройка върху него. За нас братският център в Благоевград е мястото, където ще могат да се събират всички онези, които вече са открили Словото на Учителя и са разбрали, че то завинаги се е превърнало в тяхна съдба. В сегашния си състав групата ни е около 15-16 души, но на концертите и на другите ни публични изяви винаги се събират повече от 100 души. И ние знаем, че това са наши съмишленици, все братя и сестри, които търсят Светлината на Любовта, Мъдростта и Истината.

Братският живот на групата в Благоевград е твърде активен. Събираме се заедно по 3-4 пъти седмично: четем лекциите на ООК и МОК, неделните беседи, отделно разучаваме песните на Учителя, а през лятното полугодие всеки ден играем Паневритмия. В този състав на групата сме заедно вече 12 години. Но досега нямаше помещение, в което да се събираме. През всичките тези години нямаше дом на когото и да било от братята и сестрите, който да не е отварял гостоприемно врати за нашите събирания. Пред нас никога не е стоял проблемът, че няма къде да четем беседите и лекциите, макар че минахме

през различни изпитания във взаимоотношенията си със съседите си. В крайна сметка всички приемаха нашето присъствие. Но през цялото това време от жичката на групата си мечтаехме за братски център - и то не за апартамент в жилищен блок, а за салон с градина.

Най-после нашата мечта се сбъдна и ние направихме първите стъпки в осъществяването на това общо дело. Дойде ни на помощ една братска ръка. Още преди 6-7 години брат Иван Иванов обяви, че дарява 10 000 лева за построяването на братски център. В колебанието си и в нерешителността си да определим какво точно искаме, тогава не можахме да се възползваме от този щедър подарък. По-късно разбрахме, че брат Иван Иванов е решил да прояви инициатива и е купил с тези пари 3 дк земя за групата, която всъщност струва много повече.

На 2 март 2010 г. ние подписахме нотариалния акт за даряването на тази земя на Благоевградската група към Обществото „Бяло Братство“. Брат Иван Иванов пое и всичките разноски по прехвърлянето. Мястото се намира на югоизточен склон в покрайнините на града. От едната му страна има фабрика за безалкохолни напитки - „Еко Ботълс“, а от другата му страна са терени за бъдещо жилищно строителство. На около 300-400 м са последните блокове на ж.к. „Еленово“,

както и луксозни еднофамилни къщи. На отсрещния хълм срещу мястото ни, на около 100 м по права линия, се намира православният храм „Св. Архангел Михаил“. Според преданието там някога е имало два манастира, които са били опожарени в годините на турското робство. Знаем, че християнските храмове са били построени на силно енергийни места. Така че след толкова дълго търсене на подходящ терен за братски център Провидението едва ли случайно ни е посочило това място.

Веднага започнахме да действваме за вкарване на мястото в регулацията на града, в която вече се числят всички съседни площи и постройки, а въображението ни вече беше изградило бъдещия братски център до най-малките подробности: с местата за Паневритмия, за салон, за алея с цветя и за овощна и зеленчукова градина. Не забравихме да отделим терен за палатков лагер, в който ще посрещаме братята и сестрите от цялата страна при бъдещите събори в Благоевград. Сестра Наталия Първанова веднага направи хороскоп на братския център, а всички в групата се надпреварваха да заявяват с какво могат да помогнат чрез контактите и възможностите си. Намериха се геодезисти, икономисти и строители.

Решихме да отидем да видим мястото. Това стана в неделя, на 7 март. Малко преди 8 часа сутринта бяхме там - 10 души братя и сестри.

Бяхме подготвили наряд, чрез който да благодарим на Бога, на Учителя и на брат Иван Иванов за възможността да започнем едно важно ново начало в живота на групата. Молитвите и песните ни трябваше да осветят това място, да заявят пред Невидимия свят нашата готовност да работим с радост за осъществяване на Божието дело на Земята. Имаше тържественост и обещаение в нашето изпълнение на „Махар Бену Аба“ - песента на ученика. В момента, в който започнахме наряда си, забиха празнично камбаните на близкия храм - християните празнуваха Кръстопоклонна неделя.

Истинско чудо и Божий знак за благословение беше времето. Премишните дни бяха мрачни и дъждовни. Когато в неделя сутринта се събудих-

ме и тръгнахме за „наше-то място“, беше едно ясно и слънчево пролетно утро. Незнайно къде се бяха стопили всички облаци и хладният въздух сияеше от чистота и свежест. Само на запад над хоризонта се белееха няколко малки перести облачета. На другия ден случайно прочетох в беседа на Учителя, че малките облаци говорят за малко противодействие: „Хубавото време днес показва, че ще имате Божието благословение - каквато работа започнете, ще я свършите добре.“ Дано това е знак за нас, че ще имаме подкрепата на Невидимия свят, и дано ние я изпълняваме добре. След наряда си направихме разходка по хълмовете в подножието на Рила. Когато се прибрахме следобед, небето започна бързо да се заоблачава,

привечер заваля сняг, а на другия ден зимата ни изненада с дебела снежна покривка.

Отново благодарим на Бога, на Учителя и на брат Иван Иванов за прекрасния подарък, който групата ни получи. Решили сме да не чакаме и да започнем да строим лека-полека братския център. Според силите си.

Обявяваме пред Обществото „Бяло Братство“ и пред симпатизантите на Учението на Беинса Дуно от България и по света, че Благоевградската група откри банкова сметка за дарения в МКБ Юнионбанк АД - IBAN BG68CBUN91951000299553. Приемаме и помощта на всички братя и сестри, които ще пожелаят заедно с нас да участват в изграждането на братския център.

Спаска Миховска

Гост на варненската братска група на 8 и 9 май 2010 г. бе Георги Петков от гр. Габрово. Брат Георги е имал щастието и възможността лично да познава, да об-

Скъп гост

Георги Петков е шести от дясно на ляво

щува, да се учи и живее заедно с едни от най-близките ученици на Учителя.

В първата част на нашата среща брат Жоро

представи пътя, живота и творчеството на сестра Невена Неделчева. Сестра Невена е била дарена от Бога с изключително голям талант да

пише вдъхновяващи, богато съдържателни и разкателни романи, разкази и приказки, в които е вграждала Словото на Учителя. Намерила е

един различен начин, чрез който идеите на Новото учение да достигат до по-широка аудитория.

Една от задачите, които си е поставила габровската братска група, е издаването на цялостното творчество на авторката. Досега са публикувани два романа: „Абсолютният закон“, изд. 2008 г., и „Върхът“, изд. 2009 г. от Издателство „Бяло Братство“. Брат Жоро ни запозна със съдържанието на предстоящите за издаване два романа: „Два свята“ и „Светлина в мрака“. Братя и сестри от Варна, които също са познавали и контактували с Невена Неделчева, споделиха своите впечатления и спомени от тази светла, одухотворяваща и възвишена душа.

Тема на втората част от срещата ни бе Пътят

на ученика. Брат Георги ни поднесе един съкровен разказ, базиран на лично преживяното, съдържаш историята за пътя и живота на ученичката Пенка Илиева - неговата майка. Като съпруга и майка в едно патриархално семейство, в едни патриархални времена, първите беседи, до които се докосва тя, са от томчето „Новата Ева“. С идеите на Новото учение тя се запозна чрез своята съседка - сестра Цанка от гр. Габрово. Душата ѝ открито това, което винаги е търсила и жадувала. Пътят на Пенка е бил път, изпълнен с трудности и неблагоприятни условия, но това не я откъсва от Учението, а напротив, усилва нейната любов. Брат Жоро ни разказа за първата и единствена среща на майка си с Учителя. Разказа ни как тя винаги е

прилагала методите, дадени от Учителя ни, в своето семейство. Във взаимоотношенията си със своя съпруг, при възпитанието на своите деца, винаги е прилагала много любов, уважение и търпение. Брат Жоро със своите думи достигна дълбоко до сърцата и душите на всички нас. Създаде една истинска атмосфера, излъчваща импулс за братство, единство, за всеотдайно служене на Бога.

На следната сутрин след Паневритмия брат Жоро ни даде ценни пояснения върху някои от упражненията. След неделната беседа отново имахме удоволствието да го слушаме. При таили дъх, слушахме ценни и поучителни мисли, изказани от Учителя ни, интересни случки от братския живот в България и в много други страни, чийто скъп гост е бил брат Георги Петков. Изпратихме нашия гост с голяма благодарност и с пожелание отново да гостува на варненската група.

Рая Манчева

Трансформация на хороскопа и вътрешните планети

Въпросът за свободната воля и детерминизма е дискутиран от далечни времена до ден-днешен на сцената на най-различни дисциплини от човешкото познание. Астрологията не прави изключение в това отношение. Този въпрос безброй пъти е бил причина за много спорове и теории.

Движението на планетите рисува неумолимо знаците на съдбата ни и твърде често всичко изглежда предредено. Това, за наша радост, съвсем не е така. Любимото ни словосъчетание „свободна воля“ е изписано и тук, в древната книга на звездната наука.

Планетите, техните позиции по знак и дом, както и аспектите помежду им, водят след себе си много варианти и значения. Точно кои от тях и как ще очакват в битието ни, зависи до голяма степен от самите нас - те се определят от мислите, чувствата и постъпките ни. Разбира се, всичко тръгва от мисълта и идеята, която, облечена в дрехите на емоцията, ражда действията ни. Очевидно животът ни е комбинация от детерминизъм и свободен избор в определени рамки, но въпреки това в устата ни остава горчивият вкус на предопределеността.

Какво можем да направим, за да постигнем мечтите си? И как, за Бога, да разберем какво точно искаме и защо сме родени? - Астрологията се нагърбва и с тази нелека задача. Иначе казано, в рожденията ни карта ние намираме пъстра амалгама от фактори, на моменти обръкваща, сложна и противоречива. Можем ли да променим астродиагнозата си? -

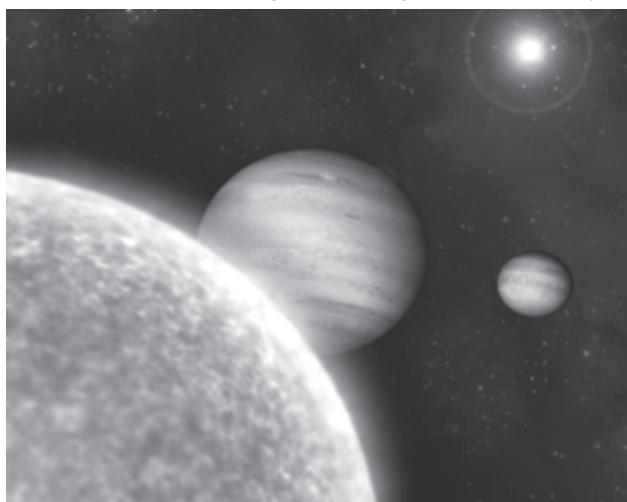
Отговорът също не е черно-бял: частично.

Спрямо Земята планетите се разделят на вътрешни и външни. Първите са дисциплини от човешкото познание. Астрологията не прави изключение в това отношение. Този въпрос безброй пъти е бил причина за много спорове и теории. Движението на планетите рисува неумолимо знаците на съдбата ни и твърде често всичко изглежда предредено. Това, за наша радост, съвсем не е така. Любимото ни словосъчетание „свободна воля“ е изписано и тук, в древната книга на звездната наука. Планетите, техните позиции по знак и дом, както и аспектите помежду им, водят след себе си много варианти и значения. Точно кои от тях и как ще очакват в битието ни, зависи до голяма степен от самите нас - те се определят от мислите, чувствата и постъпките ни. Разбира се, всичко тръгва от мисълта и идеята, която, облечена в дрехите на емоцията, ражда действията ни. Очевидно животът ни е комбинация от детерминизъм и свободен избор в определени рамки, но въпреки това в устата ни остава горчивият вкус на предопределеността.

Външните планети ни напомнят за своето съществуване първо във нас, като събития в живота ни. Тези случки влияят върху вътрешния ни свят и по този начин Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун и Плутон се намесват вторично в него. Тук е валидно мотото от близкото ни минало: „Битието определя съзнанието.“ Именно затова и на събитията план за всеки човек са от значение транзитите на външните планети. Плутон е свързан с най-различни кризи, които често променят ежедневието ни и трансформират по определен начин цялата ни личност. Сатурн създава

ограничения, пречки и трудности, които предизвикват у нас по-задълбочена гледна точка, засилват чувството ни на отговорност и ни карат да осъзнаем кое е съществено и кое е излишно в живота ни. Уран ни носи неочаквани, резки събития, които стимулират изобретателността и оригиналността ни, пораждат у нас порив за свобода, тласкат ни към новото и ни учат на мъдрост. И всички тези следствия са причинени от нещо външно.

Но това е едната стра-

на на монетата. Другата е вътрешната ни инициативност, тръпката да бъдем господари на себе си и на съдбата си. За тази цел първо трябва да се фокусираме върху позициите и аспектите на вътрешните си планети, да се потрудим върху тях. Как ли? - С най-големия дар, който имаме от Природата - мисълта. Като начало се налага да се запознаем със значенията на дадената позиция, с нейните положителни и отрицателни нюанси. После трябва да държим в мисълта си само позитивните значения на аспекта или конфигурацията, или тези от тях, кои-

то искаме и ни харесват.

Например ако имате съвпад на Венера и Сатурн в наталната карта, това може да означава забавяне (Сатурн) на брака (Венера) или трудности, страдания (Сатурн) в любовта (Венера). Като разберете това, вие сте ужасени от подобен сценарий, освен ако не планирате кариера във Ватикана. Естествено, този аспект може да означава любов (Венера) към реда (Сатурн) или привързаност (Венера) към възрастни хора, дядо и баба (Са-

турн). Това най-вероятно също не е толкова вдъхващо, затова вие може да го интерпретирате в мисловния си компас като сериозна, задълбочена и трайна (Сатурн) любов или брак (Венера), която може да устои (Сатурн) на всякакви предизвикателства и трудности. Освен да си го мислите, вие трябва твърдо да вярвате в това, като изкусно избягвате всякакви съмнения. Хубаво е да го преживявате и чувствате, все едно е реален факт, да го визуализирате и искате. Който е почитател на филма „Тайната“, веднага ще каже, че това ще доведе до реали-

зацията на това желание и вие действително ще имате една трайна, сериозна и задълбочена любовна връзка или брак. При Слънце във Водолей (иначе казано, ако сте зодия Водолей), може да представителите на този знак може да се проявяват като бунтари, ексцентрици, и че наред с емоционалната си хладина са склонни да изпадат в крайности. Това изобщо не трябва да ви смущава, просто бъдете убеден, че сте независима и свободна, оригинална личност, която може да разчитат на своята интелигентност. А защо не и гений или изобретател? Мислете така, и вместо непредсказуем странник ще бъдете истински хуманист, заобиколен от многобройни и истински приятели. Но идеята е първо да изживеете вътрешно всичко, което искате да ви се случи, всеки детайл на това, което мечтаете да бъдете. Направете го истинско, вижте го на екрана на въображението си, вкусете го с целия спектър от емоции - така правите сериозна крачка към реализацията му.

Ако имате Меркурий на MC (Медиум Цели - зенитната точка) или в 10-и дом и се колебаете относно вашето призвание или професия, то определено трябва да обърнете внимание на нещо, свързано с общуване или писане: PR, реклама, специалист по продажби, писател или журналист. Но освен другите, свързани с това фактори в хороскопа, задължително трябва да се отчете и нещо много важно - предпочитанията ви. Това, което обичате, е това, което търсите.

При аспекти само между външни или само между вътрешни планети ситуацията изглежда ясна - първите действат чрез събития и отключват преживявания, вторите посредством мислите, чувствата и действията ни предизвикват случки. Какво става обаче при аспект между вътрешна и външна планета, например при квадрат на Меркурий с Марс? - Като по-отдалечена от Слънцето планета, Марс е по-силната в този случай, като това правило е валидно за всеки аспект - винаги периферната и „тежка“ планета доминира в конфигурацията. Излиза, че по тази логика условията са по-мощни от нас, и това е съвсем вярно за хора, които не обръщат никакво внимание на вътрешния си потенциал. При този аспект човек си намисля (Меркурий) да направи нещо, но се явява външна сила (Марс), която му противостои. Но причината е пак в самите нас: умът (Меркурий) на човека е в конфликт (квадрат) с неговите действия и постъпки (Марс). Следователно и разрешението е отвътре - трябва да се направят усилия за хармонизиране на действията и мислите, вместо да мислим едно, а да правим друго. Рано или късно хвърленият в тази посока труд ще бъде възнаграден и действието на квадрата Меркурий - Марс - смекчено.

Знанието, което ни дава Астрологията, и съзнателната вътрешна работа, която може да си подарим само ние, са двата златни ключа от ръждясалите катинари на масивната порта на стаята на щастието ни.

Радислав Кондаков

Балсам на слънчевите лъчи

Така в древността са наричали глухарчето. Казват, че колкото повече имена има една билка, толкова е по-ценна. Това особено се отнася за глухарчето, известно още като жълтурче, жълта млечка, радика, бърдоква, конско цвете.

Използват се корените, събрани през есента, когато листната розетка започва да увяхва. Корените се изкопават, изчистват се от пръстта и от кореновата шийка и се измиват със студена вода. След отцеждане на водата корените се изсушават, докато при пречупване престанат да отделят млечен сок.

Съставки: В медицината се използват основно корените, които съдържат инулин, белтъчни вещества и целулоза. Листата и цветовете му съдържат каротин, витамин С, Р и В2. Съдържа големи количества Р, Са и Fe.

В някои страни се отглежда като културно растение, за съжаление у нас се смята за плевел.

Приложение: В ранна пролет пресните листа на растението се използват за приготвяне на богата на витамини салата, от корените се прави заместител на кафето. Те се използват и при приготвяне на лекарствени форми. Може да бъде използвано в умерени дози за непороджително време без опасност от отравяне.

Глухарчето го препоръчват като елемент от терапията на чернодробни увреждания и камъни в жлъчката, бъбреците и пикочния мехур. Прилага се още за стимулиране на апетита, храносмилането, обмяната на веществата. Идеално действа при затегнат стомах и газове в червата. Народните лечители препоръчват глухарчето

при диабет, анемия, ревматични болки, екземеци, за промивки срещу очни възпаления и за гаргара при болки в гърлото. Със сока от това цвете се черят брадавици. Отдавна е известна славата на глухарчето като противоглистно средство. Когато се използва за лечение, горчивината от листата му не бива да се премахва. Тя се причинява от вещества, на които се дължи част от целебното му влияние. Но който иска, може да премахне горчивината по няколко начина: накисване на листата

в подсолена вода за 20-30 мин; варене в продължение на 3-5 мин; поставяне на листата на тъмно на право на земята под камък или под дърво в продължение на един час /много полезно в

платината/. Ако листата при приготвяне на салата се размесят с други съставки, посолат се и се оставят за 20-30 мин. да престоят, горчивината изчезва.

Когато корените се варят в подсолена вода не е необходимо да се обработват предварително в солена разтвор. Ако се варят в неподсолена вода, първите две три води се изхвърлят. Трябва да се има в предвид, че корените жадно всмукват солта от разтвора и по този начин лесно могат да се пресолят при предварително варене в подсолена вода.

В случай че листата се употребяват за тонус и разнообразяване на пролетната трапеза, те могат да киснат около 30 мин в хладка вода или да се варят в малко вода до промяна на цвета им. Така се отстраняват техните горчиви вещества.

После листата се нарязват, посоляват и подправят със зехтин и лимон. Към тях се прибавят малко нарязан зелен лук, магданоз, копър, маслини. Получава се салата, която е истинска бомба от витамини и е идеално средство срещу пролетната умора.

Листата на това цвете могат да бъдат задушени, както се задушават спанак. Нарязани на ситно, те са чудесна добавка към пюрета супи, чорби.

Начин на употреба: Използва се извлек, като 2 чаени лъжички ситно нарязани корени се заливат с 250 куб. см студена вода и се оставят да престоят 8 часа. Изпива се на глътки за 1 ден. Прилага се и пресен сок от билката, както и млади листа като салата. Корените влизат в състава на много билкови чаеви.

Радостта от съграждането

Всяко Общо събрание на Братството е време за равностметка. Така беше и на събранията от 24 април, което отчете извършеното през изминалата година. Радостно е да се говори за добре свършената работа, като се имат предвид думите на Учителя, че от това, което става в Братството, зависи това, което става в България, че и по света. Точно затова, че сега преминаваме през глобална криза, която засяга всички страни на нашето битие, дори и Природата, ние трябва да се стремим да не отстъпваме от позитивното в мислите, в чувствата и в постъпките си, а също и от желанието да градим, защото по този начин ще влияем на всички процеси, ставащи около нас. Нашето усилие може да увеличи или да намали разрушата около нас и в това отношение е нужно да се изпълним с отговорността на хора, които в голяма степен държат в ръцете си и насочват в различни посоки важни

импулси, влияещи на движението на силите в света.

Затова ми се иска да отбележа няколко важни момента, които ме изпълниха с оптимистично чувство, че ние, хората от Братството, сме наясно с неафишираната си, но важна роля в обществото. Когато влязох през голямата порта на двора на къщата на „Завета“ в Арбанаси, първото нещо, което видяха възхитените ми очи, беше новият салон - с големите светли прозорци и с мекото излъчване на дървото, с което са облицовани стените. Вътре всичко е вече завършено и подредено, тук са пренесени и пейките от Бялата къща в София. И това е направено за по-малко от две години. Спомням си, че когато през 2008 г. на връщане от събора в Мадара се отбихме като на поклонение в Арбанаси, навесът беше само покрит. Стана ми топло на сърцето, като си помислих колко всеотдайност са вложили в това съграж-

дане братята и сестрите от страната, които в задружен труд са се включили в бригадите. И не само това - от прочетените доклади разбрах, че е готов проектът за изграждане на къщата, по модел на тази, в която Учителя е съставил „Заветът на цветните лъчи на светлината“, а това значи, че пак отново ще се работи.

Търновската братска група ни изненада и с друга придобивка - дедо пак на съграждането: с малка къщичка на мястото в местността „Картала“, което са успели да си възвърнат. Понеже се стремя да търся във всичко направено символичното му значение, с вълнение слушах разказа на сестрите как с труда си са превърнали занемарената изоставена къщурка, скрита в храсти и буренак, в дом за братски срещи. Сега малката сграда свети с чистотата и с белотата си и отвън, и отвътре, а на мястото на бурените са засадени плодни дръвчета и лехи с цветя. Лалетата ни кимаха с розовите си главички в дъждовната утрин, когато седнахме на закуска в градината след изиграната Паневритмия.

За мен фактът, че Братството започва да строи в тези времена, когато на различни места на планетата стават разрушения от вулкани и земетръси, е от огромно значение. Ето, предстои изграждането на нов Братски център в

София, на школа по изкуствата за деца и на културен център в къщата, завещана на Братството от брат Сава. Учителя неведнъж ни е казвал, че всяко упражняване на нашата воля за добро, за съграждане, е работа, която има съответстващи последиствия в бъдещето на страната ни. Някой би казал, че това са материални неща. Истински духовният човек обаче знае, че подобно действие на физическия свят е материализирано на идеи, дошли от духовните светове, и че така се създават импулси, предизвикващи сили и действия, които ще работят десетилетия напред. Затова според мен това съграждане на духовни центрове е дело, благословено от Божията воля, защото те ще се превърнат в домове, където ще се събират за общ живот и за обща работа хората с нови идеи - и така те ще се обединяват на физическото поле.

Друг важен въпрос от дейността на Братството, който беше отчетен на събранията и който ми се иска да запомним, защото също е свързан с идеята за съграждането, е гордостта на Издателство „Бяло Братство“ от новоиздадените книги със Словото на Учителя и с размисли на неговите ученици. Тези книги ще достигнат до сърцата и умовете на читателите си, които ги очакват с жажда и с трепет, и моята цел не е да из-

броявам излезлите загравания, а да отбележа един принос от принципно значение. Досега Словото на Учителя с малки изключения се издава в незадоволителен вид, който е недостоен за името и за делото на Мирвия Учител. На читателите се предлагат издания на дешифрираните стенограми, които са в много суров вид. В тях липсват голяма част от свързващите думи в речта - предлозите и съюзите, които не се записват при стенографиране, и затова при дешифриране, естествено, се пропускат - и така мисълта става неясна.

Абсурдно е да се мисли, че Учителя, този Велик Дух и посланик на Невидимия свят, дошъл да посочи чрез Учението си новата посока от пътя на Всемирното Бяло Братство, създаде великолепната хармония на песните си и на Паневритмията, е говорил така. Неяснотата е дошла от несвършените техники на за-

писване и на дешифриране на беседите и на лекциите. Сега всички тези недостатъци трябва да се отстранят, за да зазвучи Словото Божие на правилен съвременен книжовен език, без да се променя абсолютно нищо от авторската специфика на Учителя, нито от смисъла на произнесените от него мисли и идеи. Това е много необходимо дело, което трябва да бъде завършено, за да отговаря начинът на поднасяне на Словото на изискванията на съвременните образовани и интелигентни читатели от цял свят. Така, наслаждавайки се и вдъхвайки се на красотата и на магията на това Слово, много нови души ще се пробудят за Духа и ще тръгнат в Пътя, по който ни води Учителя.

Това е също част от съграждането и Обществото „Бяло Братство“ трябва с мъдрост и далновидност да върви по този път. И да прави всичко с Любов.

Спаска Миховска

Събитията на 2009-а Грешката е върна

от стр. 1

За първи път тази година участвахме във форума „Пловдив четете“, където официално беше представено допълненото издание на биографичната книга за Учителя „Началото“ на Атанас Славов от ст.н.с. Ерика Лазарова. Месец по-късно премина премиерата на автобиографичната книга „Невидимата закрила“ на Йона Шварц, събудила голям интерес към Учителя сред еврейската общност.

През изминалата година имаме съвместни проекти с Издателство „Захарий Стоянов“, с Националната библиотека „Св.Св. Кирил и Методий“ и списание „Осем“, със Съюза на българските художници.

Всичко това се случи благодарение на безкористния труд на издателския екип, както и на всички вас, които дарихте за Словото през 2009-а година 11 855,70 лева.

Музика. Паневритмия. Изложби. Концертите за-

почнаха в първите дни на годината от най-северозападната точка на България - Видин, стигнаха до най-южната на полуострова - Атина и Сунио, преминаха през цяла България, за да се отправят на север до Русия и Полша, а на запад - до Братислава, Виена и Испания. Акцент в юбилейните чествания за 145-годишнината бяха концертите на 29 юни в зала „България“, на 7 юли във Военния клуб в Пловдив, на 8 юли на открита сцена в Айтос, на 9 юли във Филхармонична зала - Бургас, на 10 юли беше открита фотоизложба в централното фоайе на Фестивалния комплекс във Варна, на 11 юли беше организиран тържествен концерт в голяма зала на Фестивалния комплекс с гости от цялата страна, от Франция и Индия; на 12 юли имаше наряд, Паневритмия, среща с Хира Манек от Индия и негова лекция за използването на слънчевата енергия. Празничното турне завърши с концерт и фотоизложба на 13 юли в залата на Общината

в Свищов.

По случай 130 години от обявяването на София за столица бяхме поканени от кмета на Община Изгрев да открием тържествата с документален филм за „Изгрева“, с фотоизложба и участие в музикалната програма в Интерпред.

По същия повод през юли беше участието ни в семинара „В търсене на скритите културни съкровища на София“, на който бяха представени петте издани личности на столицата. Изследване по проект, разработен от Фондация за градски проекти и подкрепен от Столична програма „Култура“, номинира Петър Дънов, Христо Смирненски, инж. Иван Иванов, Панчо Владигеров и арх. Финков.

Фотоизложбата „Магията на Рила“ от НДК по своя път към други зали в София, Търново, Варна... Друга изложба с картини на Васил Иванов събра читателите на изобразителното изкуство в залата на „Шипка“-6 в СБХ; месец по-късно тя беше подреде-

на в градската галерия в Шумен, в момента е в Оряхово, следващата ѝ спирка е Севлиево...

Концерти, изложби, лекции, семинари, премиери на книги и филми - зад всичко това стои всеотдайността и усилието на много братя и сестри, на които искам специално да благодаря.

Физически свят. Изминалата година беше богата и на материални придобивки за Братството. На братското лозе във Варна е изграден голям навес и са върнати близо два декара земя. Сестра Павлина Даскалова прехвърли имотите си на Братството. В Арбанаси е завършена лятната кухня с трапезария. Братската група в Благоевград вече притежава 3 декара земя. В София брат Сава ни остави къщата си на „Изгрева“, която в момента се превръща в духовен център за малки и големи.

2009-а ще запомним като една от най-благодатните години за Братството.

Андрей Грива

от стр. 1

Семейство от Братството заплати изработката, доставката и монтажа на цялата дограма на стойност 15000 лв.

Всеки ден в Братската къща се носят продукти и се готви от различни сестри. Много от хората се включват безвъзмездно в различните етапи

на ремонта на къщата. Работа, която трудно може да бъде оценена, освен с огромно Благодаря!

В този брой трябваше да поправим станалата грешка, но с голяма радост съобщаваме, че грешката е върна.

Благодарим ви, приятели!

През изминалия месец е подменена цялата дограма на къщата, изградена е нова отоплителна инсталация. Започна: поставянето на фаянс и теракот, шпакловка и боядисване на стените, препокриване на покрива.

Макрина

Ако се пренесем в X век, макар и само мислено, ще е съвсем ясно, че правата и статусът на жените в нашето общество са сериозно еволюирали оттогава.

И все пак, ако настроим машината на времето за дестинация България, в това отдалечено лето Господне несъмнено ще се натъкнем и на едно сериозно явление в тогавашното ни царство - Богомилството.

Изпълнили и обединили горните стъпки, най-вероятно ще забележим, че сред водачите на богомилите е имало и жени. Една от тях е Макрина. Тя приема богомилско кръщение, когато е само на 16, и до края на живота си остава недокосната от мъж - нейното сърце е горяло само в огъня на делото, където е оставила ярка следа, видна и до днес.

След като приема степен „свършен“ и е била

назначена за епископ на движението, тя става Михаил Унгарец - мъжко име в един суров мъжки свят. То ни нашепва и част от задълженията ѝ - на Макрина се пада територията на Унгарското княжество. Там тя създава духовни центрове, организира и ръководи богомилските църкви, обучава и напътства верните последователи.

Изключително ерудирана, с впечатляващ характер и знания, тя се радва на слава, далеч надхвърляща пределите на Унгария и България. Многобройните ѝ книги имат още по-многобройни преписи, предавани от ръка на ръка из цяла Европа. Оцелелите от тях са намерили сетно убежище в студени подземни хранилища на Малтийския орден (тайни хранилища на ордена на Малтийските рицари, разположени в подземията на Малтийската библиотека.

Малта

В самата библиотека вхвърляща пределите на Унгария и България. Многобройните ѝ книги имат още по-многобройни преписи, предавани от ръка на ръка из цяла Европа. Оцелелите от тях са намерили сетно убежище в студени подземни хранилища на Малтийския орден (тайни хранилища на ордена на Малтийските рицари, разположени в подземията на Малтийската библиотека.

В Малта до тях е успял да се добере проф. Николай Райнов и да ги резюмира в труда си „Богомилство и богомили“, разбира се - неиздаден все още...

Богомилско, египетско, мексиканско и есеняно таро, кабалистичните елементи на учението, описания на посвещенията, връзката между Атлантида и богомилството, загадъчни легенди - един списък, който е малка част от това, което Михаил Унгарец е писала и което ние не можем да прочетем.

Поддържа е активна връзка с различни духовни дейци из целия континент - така например, според Николай Райнов, тя е изпращала текстове на виден марсилски презвитер, строг кабалист, които са запазени в Малта като

книгата „За Петела и Млечния път“ - 130 листа голям пергамент.

Макар и оскъдна, информацията за нея ни разкрива една изключителна личност, осветила с факела на знанието мрачния средновековен бит на хиляди, личност, получила огнена награда.

Михаил Унгарец е била призната от българската власт с мъчения, каквито трудно биха понесли и най-смелите мъже, и е изгорена жива в двора на манастира „Св. Параскева“ (Манастирът, в който е поставено началото на богомилството, не е запазен до наши дни. Според Райнов останките му могат да се търсят на северозапад от Преслав, в пещера, недалеч от града), заедно с много верни последователи.

Тя е Макрина - една свободна жена от X век, за която ние знаем малко.

Радислав Кондаков

"Ще се развеселя премного..."
Исай: 61;10

След извора водата се усмихва и плътта ѝ бавно изтънява, обсебена от толкова егоцентрични мисли. Около тях душици капковидни се избистрят - разлъчват се, провлачат до безкрайност своя изворен и изначален ритъм - излитат, за да бъдат вдъхнати от ноздрите на лекотата, която одухотворява... Водата просто се разлиства във въздуха и се развеселява.

Димитър Калев

Четвъртото измерение

Аз чувам как през хората тече избистрена вода - незримо-шумолящата протяжност между безсмъртен рилски сняг и шепата на циркус, в който плаче езерно сърце...

Не знам вода ли е това или е тичащо дете, което със игрите си изглажда каменните форми и също като на урок по геометрия разрязва ръбовете на кубичната им същина и търси във разстланата им асиметрия да види знака на полегнало разпятие. Детето няма във очите си евклидови понятия и мисли знака за кръстатото съчетание на ручейте със лъчите...

Аз чувам как водата внася мекота в скалите.

Димитър Калев

**БАНКОВИ СМЕТКИ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ
КЪЩАТА НА АРБАНАСИ:**
В лева: BIC UNCRBGSF IBAN BG05 UNCR
7000 1509 5058 32
В евро: BIC UNCRBGSF IBAN BG52 UNCR
7000 1509 5067 32
Стефанка Барьмова

Книжно Магазинче

езотерика, стари книги, списания

Тел: 0885368780

ул. Стефан Стамболов № 8 - Женски пазар
понеделник - петък: 11.00 - 19.00ч.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Спаска МИХОВСКА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg цена: 0,50 лв.

Покана за VII събор на Бялото братство - Перник

**ОБИЧНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,
СКЪПИ ПРИЯТЕЛИ,**

За седма поредна година с радост организираме събор на Бялото Братство в Перник, който ще се проведе на 13 юни 2010 г. Темата тази година е "Пробуждане на колективното съзнание"

Начало - 8.00ч. Мястото е - поляната над градския парк (над паметника на Г. Димитров), или над стадион "Миньор" (над бившия ресторант Олгин)

В програмата са включени:

1. Духовен наряд
2. Паневритмия

3. Лекция "Паневритмията - метод за пробуждане на колективното съзнание" - Л. Червенкова

4. Братска трапеза
5. Празничен концерт
6. Разговор-споделяне с Йоана Стратева за "Духовното значение на вегетарианството"
7. Колективно музициране
8. Посещение на къщата-музей на Учителя в с. Мърчаево (за желещите да я посетят).

За информация: Ива Янчева GSM 0894 391 958 и 0888 410 618

Пернишка братска група

ПОКАНА

Групата на Бяло Братство - гр. Дупница, ви кани на Юбилейна V братска среща-събор, която ще се проведе на 06.06.2010 г. (неделя), от 08.00 ч, в местността Дренски рид, при параклиса „Свети Спас“, на поляната до Самотния бор.

Темата на срещата-събор е „Братско единство в духовно единение“ и включва:

1. Празничен духовен наряд.
2. Паневритмия.

3. Лекции, музика, поезия, изложба.
4. Вкусен братски обяд на сладка раздумка.

ВАЖНО:

- Предвижда се организиран транспорт до гр. Дупница от Бялата къща в гр. София.
- За желаещите ще бъде осигурена нощувка в гр. Дупница.
- За повече информация, записвания за транспорт и нощувка, позвънете на телефони:
0898 703 106 - Михаил Крушовски;
0896 669 728 - Елена Кацарска;
0888 285 043 - Мариана Масленкова.

ПОКАНА за братска среща в Габрово

Вече повече от 40 години братските групи от Габрово, Казанлък и Стара Загора организират братски срещи. През тази година групата от Казанлък кани желаещите братя и сестри на 27 и 28 юни в хижа "Теменуга". На 27 юни Паневритмията ще започне в 11 часа.

Хижа "Теменуга" се намира на 5 минути път с автомобил от връх "Шипка" по посока връх "Бузлуджа".

ЗА ПОВЕЧЕ ИНФОРМАЦИЯ МОЖЕ ДА ПОЗВЪНТЕ НА ТЕЛЕФОН 043171200 - ДИМИТЪР КУТЕВ.